

2008. Doctissimo Celeberrimoque Viri J. G. du Vernoi
J. B. Morgagnus S. P. D. Letrad. 2. 11 Febr.
1741.

Honorificentissimum Indylta istius Vestre Academia de me judicium, splendido
Diplomate, et perbenignis in super litteris Summi Anglistimique Viri Præsidis testatum,
cui potius acceptum referam, quam Vestrum omnium Humanitati, ac Benevolentia
in primis erga me Tua. Itaque etsi ea quæ grato animo descripsi, Tibi quoque
communis sunt, tamen ea omnia Tibi hic peculiariter confirmata habeo.

Quoniam autem Præsidi Anglistimo placere video, ut mihi gratissimum honestissimè
litteratum commercium tecum institutum servemus, primam hanc rarissimamque ad Te
iterum scribendi occasionem libens attingui, non ingratum fore credas, si de iisdem de
quibus alias egimus, Renibus Succenturiatis nonnullas significarem.

Ex longo jam tempore animadverti, non esse illos in iis bestiis quos secui foetibus
maiores, ut sunt in humanis, neque ita renibus impositos, neque ita cum his connexos:
et quod consequitur, non tanta eos via includere qui in illorum querendis vesibus hæc
ponunt omnia foetibus omnibus communia; tacta autem eos incessanter, et quod querunt,
minus difficile ex parte inventuros qui cum discrimina memorata non ignorent, tum
quid præterea differant cetera inter se quæ ad hominum, et quæ ad bestiis foetus
attinent, solertè attendant. Cum autem maxime obviū sit, et ad propositum satis
pertinere videatur Atlanteides membranae his foetibus, non illis manifestè addita,
de hac primum querendum est, num forte certi uisusque generis bestiis foetibus
[ut Porcellis Indicis; si nonnullis credendum] desit, et si desit, num iisdem foetibus sine
Renibus Succenturiatis qui magnitudine, ceterisque conditionibus foetibus hominum respondeant.

Verum non minus alia inquirenda sunt quæ in foetibus humanis aut favere, aut
conste adversari videantur supplicantibus, Renibus Succenturiatis in illis facere, ut cum
plus sanguinis in hos divertat, minus lotii in renibus secretatur. Exempli igitur
causa querendum est, an arteriæ umbilicales crassiores proportionem hominis, quam
bestiarum foetibus obigerint: item num casu quodam, an quod res ita se

revera habeat, accidit mihi, ut in nostri generis faetibus eo proportionem majores Succenturiatos Reues viderim, quo magis a maturitate abeant, eo autem minores, quo minus. Sed jam satis, aut plus satis Ingeniosissimo praeestim Viro.

Quaeres fortasse, quid iis adultis hominibus, imo quid bestiis praeestare censeam Reues Succenturiatos? nam et bestiis praeestare aliquid nemo facile negaverit, qui tamen non ita ut in nobis ab immisso vere dilatabiles, tamen in nulla, quod sciam, ipsarum omissos animadvertit. Ego vero ut multa jam diu de hoc argumento scripsit habeo, sic potius quid non praestent, quam quid praestent, mihi videor intelligere. Quorum et summam tam facile in paucos conferre possem, quam eorum potius quae supra significavi eandem quoque hic haberes. Tu siquid forte in iis esse credideris quod Eximia istius Academia auribus non omnino indignum videri possit, meo mihi honori Ducam primum si cum ipsis communicaveris, deinde autem si, eadem probante, Tuis ipsis accuratis, et multiplicibus in tanto, quo abundes, numero forem omnes generis, inquisitionibus non minus examinandum, quam [si verum inveneris] tum denique confirmandum, illustrandum, perficiendumque susceperis. Hoc mihi gratius facere nihil potes. Vale, et Morgagnum Tuum, ut amas, ama.

D. Patavii Joibus Maris 1715 CC XXXVI.